Ἔτος Ε'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου Παρασκευῇ 1904 Ἀριθ. 259

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . Δρ. χρ. 10

Ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (*ἡ ἀτέλεια τοῦ χάρτου τῶν ἐφημερίδων*). — Μικρὰ Ἀσία (*Παμφυλία. Περὶ τῆς πόλεως Ἀτταλείας*). — Πῶς κρίνουσιν οἱ Ρωμοῦνοι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. — Ἡ Ἑταιρεία τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύνης (*ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου*) — Ἀγγέλματα καὶ θρῦλοι. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις. — Ἐπιφυλλὶς (*αἱ περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης θεωρίαι τοῦ κ. Κρουμβάχερ καὶ ἡ ἀνασκευὴ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρέου Ν. Σκιᾶ*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 4 Μαρτίου 1904.

Εἶχε καταστῇ πράγματι ἐπείγουσα ἐθνικὴ ἀνάγκη τὸ εὔωνον τοῦ χάρτου τῶν ἐφημερίδων· ἐθνικὸν ἄρα ἔργον ἔπραξαν οἱ ὑποβαλόντες εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ἀτελείας αὐτοῦ.

Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἀπὸ μυρίων σημείων τόσοι διαφαίνονται ἐθνικοὶ κίνδυνοι, ἐπιβάλλοντες ἡμῖν ἀντὶ πάσης θυσίας ἐπείγουσαν τὴν στρατιωτικὴν παρασκευήν· ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν σκληρὰ ἀνάγκη ἐπιτάσσει αὔξησιν φόρων, ὅτε καὶ οἱ ὑπάρχοντες θεωροῦνται ὡς μία τῶν ἀφορμῶν τῆς δεκατιζούσης τὴν χώραν μεταναστεύσεως· ἐν ἐποχῇ τέλος, καθ' ἣν καὶ συλλαλητήρια ἀκόμη συγκροτοῦνται κατὰ τῶν φόρων, καὶ δὴ ἐν Ἀθήναις, παρ' ὅλον τὸν κίνδυνον νὰ χαρακτηρισθῶσι ταῦτα ὑπὸ τῶν καλοθελητῶν μας ὡς ἀπάντησις εἰς τὸ μεγάλης ἐθνικῆς καὶ ἱστορικῆς σημασίας συλλαλητήριον τῆς Θεσσαλονίκης· ἐν ἐποχῇ τοσοῦτον κρισίμῳ, μία ἔτι θυσία ἔπρεπε νὰ τελεσθῇ ὑπὲρ τοῦ καθημερινοῦ τύπου τῶν Ἀθηνῶν, ἡ δὲ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔσχε τὸ θάρρος νὰ ζητήσῃ αὐτὴν ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους.

Ἀληθῶς δὲν θὰ ἤρκει μόνη ἡ διὰ τῆς στρατιωτικῆς ὀργανώσεως ἐκγύμνασις τῶν σωμάτων πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἀπειλούντων ἡμᾶς κινδύνων. Ἦτο ἀναγκαία καὶ παράλληλός τις ἐνίσχυσις τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν περιεχομένων τῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἐκινδύνευον ἐπίσης ἐξ ἀσφυξίας ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ χάρτου των! Συγκριτικῶς πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐπικειμένων ἐθνικῶν δοκιμασιῶν δὲν ἦσαν πλέον ἐπαρκῆ τὰ ἐποικοδομητικὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου, τὰ ἕνα καὶ μόνον ἔχοντα σκοπὸν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ ἤθους, οὐδ' ἡ διδάσκουσα τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς χρονογραφία, οὐδ' αἱ διαβόητοι ἐπὶ φιλαληθείᾳ τελευταῖαι ὧραι, ἤ ἔστω καὶ τὰ ὀλιγόστιχα ἐκεῖνα, εἰς ἃ τά τε γράμματα καὶ αἱ ἐπιστῆμαι τόσας ὀφείλουσι χάριτας, Εἶχε καταντήσει τελευταίως εἰς τὰς πλείστας τῶν ἐφημερίδων—διότι ὑπάρχουσιν εὐτυχῶς καὶ ἐξαιρέσεις,—νὰ μὴ ὑπάρχῃ πλέον χῶρος οὔτε ἡμισείας σελίδος διὰ μίαν αὐτοκτονίαν, οὔτε δύο κἂν στηλῶν πρὸς ἀναδημοσίευσιν τῆς συμπαθοῦς ἱστορίας τοῦ ἀκεφάλου πτώματος. Τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου ἔδει εὐοίωνος καὶ προπαρασκευαστικὴ νὰ προηγηθῇ ἡ ἐπέκτασις τοῦ χάρτου τῶν ἐφημερίδων. Ἦτο πράγματι αὐτὴ ἡ μόνη ἔλλειψις τοῦ τύπου ἡμῶν, θ' ἀποδῶσι δὲ ἄξιοι αὐτοῦ οἱ βουλευταί, ἐὰν ὄχι μόνον ψηφίσωσι τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, ἀλλὰ καὶ γενναιοφρόνως πλειοδοτήσωσι χάριν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, ἅτινα τοῦτο θὰ ἐξυπηρετήσῃ. Τὸ κράτος δὲν θὰ χαθῇ βεβαίως, ἐὰν ἡ θυσία συνετελεῖτο ἀκόμη πληρεστέρα, παρεχομένου δωρεὰν τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὰς ἐφημερίδας χάρτου. Περὶ τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῶν ἐν τῷ ἐθνικῷ τυπογραφείῳ θὰ εὑρεθῶσι βραδύτερον ἄλλοι οἱ προτείνοντες. Αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, αἰονεὶ προϊδὸν τὴν περίστασιν, ἐθέσπισεν, ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις παρέχεται δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀνωτέραν δὲ καὶ ὑψηλοτέραν καὶ ἐθνικωτέραν ἐκπαίδευσιν δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ἀπὸ ἐκείνην, ἣν παρέχει κατὰ τὸ πλεῖστον ὁ καθημερινὸς τύπος τῶν Ἀθηνῶν, ὄχι μόνον κατηχῶν ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας τοὺς ἀναγνώστας του διὰ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἀληθειῶν, ἀλλὰ καὶ ἀναπτύσσων αὐτοὺς καθ' ἑκάστην δι' ἀπειρίας ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων καὶ διὰ τῆς ἐκλαϊκεύσεως τόσων καὶ τόσων ξενικῶν διδαγμάτων, προόδου καὶ πολιτισμοῦ!

Ἀδυνατοῦμεν νὰ προμαντεύσωμεν ὁποίου θὰ τύχῃ ἐπιταφίου ἡ παροῦσα Βουλή, ἡ χωροῦσα μοιραίως εἰς ἀντάξιον πρὸς τὴν ζωὴν αὐτῆς τέρμα. Διὰ τοῦ τοιούτου ὅμως ψηφίσματός της θὰ ἐγίνετο τοὐλάχιστον ἀξία στεφάνου φέροντος τὴν ἐπιγραφήν: «Διὰ τὴν ἀτέλειαν τοῦ χάρτου τῶν ἐφημερίδων ἡ πατρὶς εὐγνωμονοῦσα».

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΠΑΜΦΥΛΙΑ

Ἡ πόλις Ἀττάλεια. Τὰ τῶν γάμων ἔθιμα αὐτῆς.

(Ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Ἱκανὰ εἴπομεν ἐν τῇ προλαβούσῃ ἡμῶν ἐπιστολῇ περὶ τῆς φιλαρεσκείας τῶν γυναικῶν τῆς Ἀτταλείας. Σημειώνομεν νῦν καί τινα τῶν περὶ τὸν γάμον ἐθίμων, ὧν ἀμφίβολον εἶναι ἂν μετὰ πεντήκοντα ἔτη ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ, θὰ περισωθῶσιν ἴχνη.

Κατὰ κανόνα αἱ κόραι τῶν Ἀτταλειατῶν ὑπανδρεύονται εἰς ὥριμον ἡλικίαν. Ἀλλ' ἡ μνηστεία καὶ ἐνταῦθα, ὅπως καὶ πολλαχοῦ τῆς Τουρκίας, ἀντὶ μέσου πρὸς γνωριμίαν τῶν μεμνηστευμένων, ἀποβαίνει ἀφορμὴ ἀποξενώσεως καὶ χωρισμοῦ. Ἡ μνηστὴ ἐμφανίζεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς πρὸ παντὸς ξένου, πλὴν πρὸ τοῦ μνηστῆρος! Τίς οἶδε δέ, ἂν δὲν εἶναι προτιμότερος ὁ θεσμὸς οὗτος, ὁ ἅγριος ἐν μέρει καὶ ἀγροῖκος, τῆς συνηθείας τῶν πεπολιτισμένων κοινωνιῶν, καθ' ἣν οἱ μεμνηστευμένοι ἀκώλυτοι βλέπουσι καὶ ἀναστρέφονται ἀλλήλους καὶ καθ' ἣν ἡ γνωριμία ἀλλήλων ὑπερβαίνει πολλάκις τὰ ἐσκεμμένα καὶ γίνεται πρόξενος σκανδάλων καὶ ἀνηκέστων οἰκογενειακῶν συμφορῶν;

Τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου μεταβαίνει ἡ μνηστὴ εἰς τὸ λουτρὸν μετὰ τῶν συγγενῶν της. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τοῦ λουτροῦ καθίζουσι περὶ τὸ ἑσπέρας τὴν μελλόνυμφον ἐπὶ σκίμποδος. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ καὶ σάκχαριν κρατοῦσα ἐν τῇ παλάμῃ, θρηνεῖ καὶ ὀδύρεται ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῶν οἰκείων χωρισμῷ, λαμβάνει δὲ διάφορα χρυσᾶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων της, αἵτινες ἠξιώθησαν τῆς τιμῆς νὰ συνοδεύσωσιν αὐτὴν εἰς τὸ λουτρόν.

Τὴν νύκτα παρατίθεται εἰς τοὺς στενωτάτους συγγενεῖς δεῖπνον, εἰς ὃ παρακάθηται μὲν καὶ ἡ μελλόνυμφος, ἀλλ' οὐ οὐδόλως γεύεται. Ἐν νηστείᾳ οὕτω καὶ θρήνοις παρασκευάζεται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν νέον βίον, νὰ γίνῃ κυρία οἴκου, σύζυγος, τέκνων μήτηρ!

Τὴν ἑπομένην, συνήθως περὶ τὴν δείλην, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς ἐνδύουσιν αὐτὴν αἱ οἰκειόταται τῶν συγγενῶν της. Τότε δὴ ἐπιτείνονται οἱ θρῆνοι. Καὶ ἂν ἔτι ἡ μελλόνυμφος δὲν αἰσθάνεται τόσην ὄρεξιν πρὸς τοὺς ὀδυρμούς, προτρέπεται παρὰ τῶν φίλων της νὰ ὑποκύψῃ καὶ σεβασθῇ τὸ ἱερὸν καὶ πατροπαράδοτον ἔθος.

Ἡ κρίσιμος ὥρα πλησιάζει. Οἱ ἦχοι τῆς μουσικῆς ἀκούονται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εὐκρινέστερον καὶ ἡ πολυάριθμος συγγενικὴ τοῦ γαμβροῦ πομπὴ ἡ συνοδεύουσα αὐτὸν εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης. Ὁ γαμβρὸς κύπτει πρὸ τοῦ πενθεροῦ καὶ τῆς πενθερᾶς καὶ ἀσπάζεται εὐλαβῶς τὴν δεξιάν των, ἐν ᾧ ἡ νύμφη δακρυρροοῦσα ἀποχαιρετίζει συγγενεῖς καὶ φίλας. Εἶτα λαμβάνει αὐτὴν διὰ τοῦ δεξιοῦ του βραχίονος καὶ ἐν ἀμυθήτῳ σεμνότητι καὶ μεγαλοπρεπεῖ βραδυπορίᾳ ἄγει αὐτὴν περιστοιχιζόμενος ὑπό τε τῶν ἑαυτοῦ καὶ τῆς νύμφης συγγενῶν καὶ φίλων διὰ τῆς κεντρικωτέρας ὁδοῦ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Εἰς ἡμᾶς ἐδῶ κάτω τοὺς ἀπολιτίστους τὸ μέγα τοῦ γάμου μυστήριον δὲν εἶναι νοητὸν κἄν, ὅτι δύναται νὰ τελεσθῇ ἀλλαχοῦ ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἱεροτελεστία γάμου ἐν οἴκῳ ἰδιωτικῷ θεωρεῖται παρ' ἡμῖν—καὶ δικαιότατα ὡς νομίζω—ἱεροσυλία.

Μετὰ τὴν ἱερολογίαν ἐπανέρχεται μετὰ τῆς αὐτῆς σεμνότητος ἡ πομπὴ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ. Ἐκεῖ προσφέρονται εἰς τὸ πλῆθος τῶν κεκλημένων διάφορα ποτὰ καὶ ἀναψυκτικά. Τοῦ πολλοῦ πλήθους ἀποχωροῦντος ἀφαιρεῖ ὁ γαμβρὸς τὸν καλύπτοντα τὴν κεφαλὴν τῆς νύμφης νυμφικὸν πέπλον καὶ προσφέρει αὐτῇ τὸ εἰθισμένον ἐκ χρυσοῦ γαμήλιον δῶρον. Λαμβάνουσα αὐτὸ ἡ νύμφη κύπτει καὶ ἀσπάζεται τὴν δεξιὰν τοῦ γαμβροῦ. Ἄλλοτε ὁ γαμβρὸς ὑπεχρεοῦτο ἐπὶ 40 ἡμέρας νὰ προσφέρῃ ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν τῇ συζύγῳ αὐτοῦ διάφορα δῶρα.

Μετὰ τὸ παρατιθέμενον εἰς τοὺς στενωτάτους συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ δεῖπνον προσέρχονται οἱ ἀδελφοὶ καὶ συγγενεῖς τῆς νύμφης καὶ παραλαμβάνοντες τὸν γαμβρὸν διασκεδάζουσι μέχρι πρωΐας, πολλάκις δὲ καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἑπομένης ἡμέρας. Κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην ὁ γαμβρὸς ἑστιᾷ τοὺς συγγενεῖς τῆς νύμφης. Μετὰ τὸ δεῖπνον προσέρχονται οἱ συγγενεῖς τοῦ γαμβροῦ καὶ προσφέρουσι δῶρα τῇ νύμφῃ.

Μετὰ ὀκτὼ δὲ ἡμέρας ἀπὸ τοῦ γάμου ὁ γαμβρὸς μετὰ τῶν στενωτέρων συγγενῶν καὶ φίλων του ἐπισκέπτεται τὴν οἰκογένειαν τῆς νύμφης καὶ ἀσπάζεται εἰσερχόμενος καὶ ἐξερχόμενος τὴν χεῖρα ὅλων τῶν παρευρισκομένων συγγενῶν τῆς νύμφης, λαμβάνει δὲ παρὰ τοῦ πενθεροῦ καὶ τῆς πενθερᾶς ἀνθοδέσμας διὰ χρυσῶν συρμάτων περιδεδεμένας.

Ὁ θάνατος στενοῦ τινος συγγενοῦς πενθεῖται ἐπὶ δύο καὶ τρία ἔτη. Κατὰ τὸ πένθιμον τοῦτο διάστημα πᾶς γάμος ἀναβάλλεται. Ποσάκις δὲν ἐλευκάνθησαν αἱ τρίχες τῶν μεμνηστευμένων ἕνεκα τῆς τηρήσεως τοῦ ἐθίμου τούτου! Ἀλλὰ καὶ τίς δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν ἱερότητα καὶ τὸ στερεὸν τῶν οἰκογενειακῶν τούτων δεσμῶν, οἵτινες σχεδὸν εἰπεῖν εἶναι γενικοὶ παρὰ σύμπαντι τῷ ἡμετέρῳ ἔθνει καὶ οἵτινες ἐξαιρέτως τιμῶσιν αὐτό;

Καταλήγω τὴν περὶ τῆς Ἀτταλείας ἀτελῆ περιγραφήν μου διὰ λεπτομερείας τινὸς ἀξιοσημειώτου, ἀλλὰ θλιβερᾶς. Ἐπικρατοῦσα γλῶσσα εἶναι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἡ τουρκική. Ἀλλὰ καίτοι τὰ 3/4 τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων γινώσκουσι τὴν ἑλληνικὴν ἄριστα, συνηθεστέρα παρ' αὐτοῖς εἶναι ἡ χρῆσις τῆς τουρκικῆς, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τῷ ὡραίῳ φύλῳ, ὅπερ θεωρεῖ μονονοὺ ἀτόπημα ἐκτὸς τοῦ οἴκου, ἐν ταῖς συναναστροφαῖς καὶ τοῖς περιπάτοις νὰ μεταχειρίζηται τὴν ἑλληνικήν. Ἀτυχεστάτη ἑλληνικὴ γλῶσσα, ποῦ κατήντησες! Καὶ ἀτυχέστατον καὶ πολυπαθὲς ἑλληνικὸν ἔθνος πόσον αἱ ἱστορικαί σου ταλαιπωρίαι σὲ ἐταπείνωσαν, ὥστε νὰ περιφρονῇς τὴν γλῶσσάν σου, τὸν ἀτίμητον πλοῦτον, δι' ὃν σὲ φθονεῖ ὁλόκληρος ὁ κόσμος!

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΣΙΝ ΟΙ ΡΩΜΟΥΝΟΙ

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἐν τῷ Παραρτήματι τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ Μονάχου (ἀρ. 41 ἔτους 1904) ἐδημοσιεύθη περισπούδαστον ἄρθρον Ῥωμούνου λογίου περὶ τῆς θέσεως τῆς Ῥωμουνίας ἐν τῷ ζητήματι τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου, τοῦ ὁποίου κρίνομεν καλὸν νὰ δώσωμεν ἀνάλυσιν βραχεῖαν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «Ἀγῶνος».

Κατὰ τὸν Ρωμοῦνον ἀρθρογράφον ἡ Ρωμουνία καίτοι μὴ οὖσα λαὸς τῆς χερσονήσου τοῦ Αἵμου ἕνεκα λόγων γεωγραφικῶν καὶ ἱστορικῶν, ἔχει νὰ διαδραματίσῃ σπουδαῖον πρόσωπον εἰς τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς χερσονήσου ταύτης. Εἶναι γνωστὴ ἡ περίφημος ἀνάμιξις τῆς Ρωμουνίας κατὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον. Αὕτη ἔσωσε τὸν ἀπειλούμενον ρωσικὸν στρατὸν εἰς Πλεῦναν, ὁ δὲ Τσάρος, ὡς ἐλευθερωτὴς τῶν χριστιανῶν, εἰργάσθη πρὸς δημιουργίαν νέου σλαυϊκοῦ λαοῦ πρὸς Ν. τοῦ Δουνάβεως, τῆς Βουλγαρίας. Ἡ πατροπαράδοτος πολιτικὴ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ὑπῆρξε πάντοτε ἡ παρεμπόδισις τῆς Ρωσίας, ἵνα ἐπεκταθῇ πρὸς τὴν Ἀνατολήν· δὲν διεῖδον ὅμως αἱ δυνάμεις αὗαι, ὅτι ἡ σκοπιμωτέρα μέθοδος πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ἦτο ἡ ἰσχυροποίησις τῆς λατινικῆς Ρωμουνίας κατὰ τῆς βοηθείας, ἣν παρεῖχον εἰς τὰ ρωσικὰ σχέδια οἱ Σλαυϊκοὶ λαοὶ τῆς χερσονήσου, οἱ Σέρβοι καὶ πρὸ πάντων οἱ Βούλγαροι, ἕτοιμοι, πρὸς χαρὰν τῆς Ρωσίας, νὰ ἐξυπηρετῶσι πάντοτε τοὺς μεγάλους πανσλαυϊστικοὺς σκοπούς.

Οἱ σκοποὶ τῶν Βουλγάρων εἶναι καταφανεῖς· ζητοῦσι τὴν δημιουργίαν μιᾶς μεγάλης Βουλγαρίας, ἐκτεινομένης ἀπὸ τῆς Ρωμουνίας μέχρι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῶσι τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν ὑπὸ τῶν στρατῶν τῆς Ρωσίας καὶ Ρωμουνίας πρὸς εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ πολιτισμὸν ἑαυτῶν βαυκαλίζονται μὲ τὰς σκέψεις κατακτήσεων ἐπαρχιῶν χριστιανικῶν τῆς Τουρκίας. Μετὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν ἔρχεται ἡ Μακεδονία, τῆς ὁποίας ζητοῦσι τὴν ἐλευθερίαν, ἵνα τὴν κάμωσιν ἰδικήν των καὶ ἐκπληρώσωσιν εὐκολώτερον τὰ ὄνειράτων. Δὲν ἐξεγείρονται κατὰ τῶν Τούρκων οὔτε οἱ Ἕλληνες οὔτε οἱ Βλάχοι, ἀποτελοῦντες ἀμφότεροι τὰ 70 ἑκατοστὰ τοῦ Μακεδονικοῦ πληθυσμοῦ, ἀλλ' οἱ Βούλγαροι μειονοψηφοῦντες καταπληκτικῶς. Καί, ἀνίκανοι πρὸς ἐπέκτασιν διὰ πολιτιστικῶν καὶ ἠθικῶν μέσων, ἐξεγείρονται, αὐτοὶ οἱ ἀριθμητικῶς καὶ ἠθικῶς κατώτεροι, κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου, ὅπερ στηρίζεται εἰς παραδόσεις μακροῦ παρελθόντος καὶ εἰς αἰῶνας πολιτισμοῦ καὶ ἠθικῆς δυνάμεως.

Ὁ ἀγών, τὸν ὁποῖον οἱ Βούλγαροι ἐδημιούργησαν πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς Εὐρώπης, δὲν εἶναι ἀγὼν τῶν Χριστιανῶν κατὰ τῶν Μωαμεθανῶν, ἀλλ' εἶναι ἀγὼν τῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς ὑψηλοτέρας ἠθικῆς δυνάμεως, τῆς στενοχωρούσης αὐτοὺς, τῶν Ἑλλήνων καὶ Βλάχων, ὧν τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν ζητοῦσι νὰ καταστρέψωσιν. Κατώρθωσαν δὲ τεχνηέντως ἐξεγείραντες τὸν φανατισμὸν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, νὰ παραστήσωσιν ἑαυτοὺς ὡς θύματα εἰς τὴν Εὐρώπην. Οἱ Βούλγαροι δὲν ζητοῦσιν ἄλλο τι ἢ νὰ ἐπαναλάβωσιν εἰς τὴν Μακεδονίαν τὸ πραξικόπημα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας.

Ἡ Ρωσία πρὸς τὸ παρὸν ἐνδιαφέρεται νὰ τηρηθῇ τὸ καθεστώς. Ὁ μέγας αὐτὸς σλαυϊκὸς ὄγκος, ὅστις ἐκ τοῦ κέντρου τῆς Ἀσίας μέχρι τοῦ κέντρου τῆς Εὐρώπης ἐκτείνεται εἶναι ἐπίφοβος καὶ διὰ τὴν Ἑώαν Ἀνατολὴν καὶ διὰ τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Κατὰ τοῦ σλαυϊκοῦ τούτου χειμάρρου πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ὡς προπύργιον ἡ Ρωμουνία, τῆς ὁποίας καὶ ἡ ἐκπολιτιστικὴ δύναμις καὶ ἡ στρατιωτικὴ εἶναι ἄξιαι πάσης προσοχῆς Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἑλληνορωμουνικὴ προσέγγισις εἶναι ἐν τῷ γίγνεσθαι, ἀφοῦ ὑπὸ πάντων πρέπει νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἡ Ρωμουνία εἶναι ἀληθῶς, ὡς εἶπε Ναπολέων ὁ Γ', προπύργιον κατὰ τῶν σλαυϊκῶν ὁρέξεων καὶ προφυλακὴ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἀνατολῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΑΣΑΝ ΤΡΙΕΤΙΑΝ 1901—1903

Ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τῆς 25 Ἰανουαρίου 1904.

(ἰδὲ καὶ προηγούμενον φύλλον).

Κατόπιν παρομοίων ἐκδηλώσεων ἐπόμενον ἦτο τὸ ποσὸν τῶν 20,000 φύλλων «Πατρίων» μολονότι κατὰ πολὺ ἀνώτερον παντὸς ἄλλου δημοσιεύματος, νὰ μὴ ἐπαρκεῖ ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὰς ἀπανταχόθεν ἀποστελλομένας ἡμῖν αἰτήσεις. Ἐν σχετικῇ ἀναλογίᾳ ἀποστελλόμενον ἢ διανεμόμενον εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, εἰς τὸν στρατόν, τὰς φυλακὰς καὶ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας, μόλις πληροῖ τὸ τρίτον τῶν αἰτήσεων αὐτῶν. Ἐν τῷ γραφείῳ τηρεῖται κατάλογος ἀνεκπληρώτων δυστυχῶς τοιούτων, ἀνερχομένων ἤδη εἰς 33,000 φ. ἐκτὸς τῶν ἐκδιδομένων. Τινὲς δὲ τῶν αἰτήσεων τούτων εἶναι τόσον ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον καὶ ἐπεῖγον νὰ πραγματωθῶσιν!

Ἃς ἐπιτραπῇ ἡμῖν ἤδη νὰ προβῶμεν εἰς σχετικάς τινας ἀνακοινώσεις ὑπὸ χαρακτῆρα ἐμπιστευτικόν, αἵτινες συνιστῶμεν καὶ ἐν τῇ δημοσιεύσει τῆς παρούσης ἐκθέσεως νὰ παραλειφθῶσι δι' εὐνοήτους λόγους.

. . . . . .

Τούτων ἕνεκα τὸ Διοικ. Συμβούλιον, καταθέτον σήμερον τὴν ἐντολήν του, ἀφίνει εἰς τὸ διάδοχον μετὰ τῆς κληρονομίας τοιούτων ἠθικῶν κεφαλαίων, ὡς πρωτίστην εὐχὴν τὴν αὔξησιν τῆς ἐκδόσεως, εἰς τρόπον ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ νὰ διπλασιασθῇ καὶ τριπλασιασθῇ αὕτη.

Μολονότι ὅμως μόνον ἐξ ἠθικῶν κεφαλαίων ἀποτελεῖται ἡ κληρονομία, ἐν τούτοις ἐκ τοῦ ὑποβαλλομένου ἀπολογισμοῦ τῆς τριετίας, παρ' ὅλην τὴν ὑπέρβασιν τῶν δαπανῶν καὶ τὸ ἐκ ταύτης προκύπτον ἔλλειμμα, τὰ ἐξαγόμενα συμπεράσματα δὲν φαίνονται ἡμῖν ἀποθαρρυντικά.

Κατὰ τὴν λήξασαν τριετίαν αἱ μὲν εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δρ. 21,340.50 ἤτοι.

Ἐξ ἐγγραφῶν τακτικῶν μελῶν	Δρ.	2,018.10
» ἐτησίων εἰσφορῶν διαφόρων	»	1,414.85
» ἐκτάκτων δωρεῶν	»	13,593.55
Ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν	»	2,439.—
Ἐξ εἰσπράξεων Πατρίων	»	1,704.—
» ἀνοικτῶν λ)σμῶν	»	171.—
	Δρ.	21,340.50

Αἱ δὲ δαπάναι εἰς δρ. 29,185.45 ἤτοι,

Δαπάναι ἐγκαταστάσεως	Δρ.	447.30
Διαχειρίσεως	»	4,670.15
Δημοσιευμάτων	»	716,50
Ἐκδόσεως «Πατρίων»	»	23,351.50
	Δρ.	29,185.45

Ὑπερβᾶσαι τὰς εἰσπράξεις κατὰ δρ. 7,844,95

Ἀλλὰ τὸ μὲν ἔλλειμμα τῶν 7,844 δρ. δύναται νὰ καλυφθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου ἐξ ὀφειλῶν πρὸς τὴν ἑταιρείαν, ἀνερχομένων εἰς τὸ τέταρτον

καὶ πλέον αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ὑποσχεθείσης ἡμῖν ἤδη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συνδομῆς, ἢ κυρίως εἰπεῖν ἐπιστροφῆς τῶν εἰς ταχυδρομικὰ τέλη καὶ φόρον χάρτου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταβαλλομένων, συνδομῆς ἥτις ἐκ τύχης μᾶλλον ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς λόγου παρὰ τὴν εὐγλωττον σύστασιν τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Τριφυλλίας βουλευτοῦ κ. Ἀ. Πυνηροπούλου καὶ κατὰ ἀγαλλὰς διαθέσεις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως μὴ ψηφισθεῖσα, προβλήματικὴν εἶχε κατασταθεῖ ἐπὶ σταγὼν τῶν ἐκδοσιν τῶν «Πατρίων». Ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἀναλύσεως τῶν εἰσπραξίων πρὸ τινῶν ἐνιαυσίων ἐν ὅτι καὶ μόνον τὸ πρωτεῖον ἐτοῦ 1903 τὰ ἔσοδα ἐξισωθῆναι σχεδὸν πρὸς τὰς δαπάνας, τὸ δὲ ἔλλειμμα μεταχριθὲν εἰς τὸ 1903, ἀνήκει εἰς τὸ προπαρελθὸν ἔτος, τὸ πρῶτον τῆς ἐκδόσεως καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ πενιχρότερας παρουσιάσαν εἰσπράξεις: Ἀληθῶς, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐκ μὲν τῶν «ἐγγραφῶν τῶν μελῶν» τὸ ἥμισυ περίπου εἰσπράχθη, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπέναντι τοῦ κατὰ τὰ δύο πρὸ αὐτοῦ ἔτη εἰσπραχθέντος ἑτέρου ἡμίσεως· ὅτι ἐξ «ἐτησίων εἰσφορῶν διαφόρων» 25 μὲν δρ. εἰσπράχθησαν κατὰ τὸ 1901, 1:2.55 κατὰ τὸ 1902 καὶ 1,237 κατὰ τὸ 1903· ὅτι ἐξ «ἐκτακτῶν δωρεῶν» 3,100 εἰσπράχθησαν κατὰ τὸ 1902 καὶ 6,300 κατὰ τὸ 1903· ὅτι ἐξ «εἰσπράξεων Πατρίων», καταγωρίσεως τοῦτέστιν ἀγγελιῶν καὶ πωλήσεως σωμάτων, 210 εἰσπράχθησαν τὸ 1902 καὶ 1,494 κατὰ τὸ 1903 καὶ ὅτι τέλος ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἰσπράχθησαν περίπου 500 δρ. Πλειότερα ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἐνθαρρυνικωτάτην ταύτην αὔξησιν τῶν εἰσπράξεων, τας ἀρίστας θὰ συμπεράνῃ ἐλπίδας διὰ τὸ 1904 καὶ τὸ ἐν γενεῖ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς ἑταιρείας. Ἄλλως τε ὁ πρὸς ἀπόκτησιν παγίων πόρων αὐτῆς πόθος ἤρξατο σπουδῆποτε πραγματοποιούμενος διὰ τῆς περὶ ἐτησίων ἑκατονταετάρχων χορηγῶν τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢν ἀσμένως ἀπεδέχθησαν καὶ ἰδιῶται φιλογενεῖς καὶ γενναιόφρονες ἄλλα καὶ σωματεῖα, ὡς ἡ Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ Ἑταιρεία, καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἐμπορομπαλλήρων Ἀθηνῶν, μέγαν μὲν ἔχοντα τὸν σκοπόν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὑστέρου πάλιν ἀποδεικνύντα νὰ πράσχωσι τὴν τιμητικωτάτην διὰ τὰ «Πάτρια» ὑλικὴν ταύτην ὑποστηρίξιν.

Διὰ τῶν χορηγειῶν τούτων, αἵτινες ἐὰν ἀνέλθωσιν εἰς 150 παριγομένας ὑπὸ Κοινοτήτων, Μονῶν, Δήμων, σωματείων καὶ ἰδιωτῶν ἐξασφαλίζεται ἡ ἔκδοσις τῶν «Πατρίων», ἐλπιζόμεν ὅτι θὰ ἐνισχυθῇ μεγάλως τὸ ὅλον ἔργον τῆς ἑταιρείας, χαρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ διαδόχου Συμβουλίου εἰς ὁ, δεχθέντες μόνον τὰς αὐθορμήτους ἐκπλήξεις, ἀρίνομεν ἐντελῶς ἀνεκμετάλλευτον τὸ ἔδαφος τῆς ἐθνικῆς μεγαλοφροσύνης.

Ἐνταῦθα κρίνομεν ἐπίκαιρον νὰ μνημονεύσωμεν τοῦ ὀνόματος τῆς μεγαλόφρονος διαπόνης Ρεγνκοῦφ, ἥτις ἐν τῇ πεφωτισμένῃ αὐτῆς φιλογενείᾳ, διαβλέπουσα ἐν τοῖς «Πατρίοις» ὄργανον μεγάλης ἐθνικῆς ὠφελείας, δὶς δὺο δωρεὰν αὐτῆς, ἀνερχομένων εἰς 2095, δρ. κεὶ αὐθορμήτως δοθεισῶν, ἀλλ' ἐν κρισίμῳ οἰκονομικῷ στιγμῇ, ἔσωσε κυριολεκτικῶς τὸ φύλλον ἀπὸ διακοπῆς, ἐφ' ᾧ καὶ δίττας ὁμολογοῦμεν αὐτῇ χάριτας τὸ Δ. Συμβούλιον, ἀνέγραψε τὸ ὄνομα τῆς ὡς πρώτης εὐεργέτιδος τῆς Ἑταιρείας.

Ἀλλ' αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἑταιρείας ἀνήκουσιν εἰς πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον παρέχοντας αὐτῇ τὰ μέσα τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ σκοποῦ τῆς· ἀπὸ τῆς εὐγενοῦς εὐεργετίδος, καὶ δι' ὅλης τῆς κλίμακος τῶν δωρητῶν μέχρι τοῦ μικροῦ μαθητοῦ τῶν Ζαχαρίου Φιλιππουπόλεως, τοῦ ἀποστείλαντος τὰ 20 λεπτὰ του καὶ μέχρι τοῦ γηραιοῦ ἀποστρατου κ. Κωλέττη, τοῦ ἐχομένου κατὰ πᾶν Σάββατον εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπως παραλάβῃ 20 φύλλα καὶ διανείμῃ αὐτὰ εἰς τὴν συνοικίαν του «δίοτι τὸ

ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΘΕΩΡΙΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΚΡΟΥΜΒΑΧΕΡ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΚΕΡΗ ΑΥΤΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ Κ. ΑΝΔΡΕΟΥ Ν. ΣΚΙΑ

Εἶναι λοιπὸν φανερὸν, ὅτι ἡ γλῶσσα τοῦ δημοφιλεστάτου τῶν ἡμετέρων ποιητῶν συγκομιόνη πρὸς τὴν ἀρχαίαν Κοινὴν ἀποδεικνύεται ἔχουσα πολὺ περισσοτέρας ὁμοιότητας πρὸς αὐτὴν ἢ διαφορὰς, ὥστε ἴσως θὰ ἠσθάνομεσν νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ μεταξὺ των δύο τούτων γλωσσικῶν ἰδιωμάτων διαφορὰ ὡς διγλωσσία. Ἀλλ' ὅμως ἡ βαθεῖν μορμώδης καθαρεύουσα ἐκτὸς τῶν ὁμοιοτήτων, τὰς ὁποίας ἔχει ἡ ἀρχαία Κοινὴ, ἔχει προσέτι τὴν ἀθτὴν σύνταξιν μετὰ τῆς ὁμιλουμένης, πλὴν ὀλίγων μόνον διαφορῶν, ἀπέδαλε δὲ πολλὰ καὶ σπουδαῖα ἀρχαῖα γλωσσικὰ στοιχεῖα, δεχθεῖσα ἀντ' αὐτῶν δημώδη. Διγλωσσία θὰ ὑπῆρχε τότε μόνον, ἂν διέφερε τὸ ὅλον ἡ τοῦλάχιστον τὸ πλεῖστον τῶν γλωσσικῶν ὁλικοῦ [1]), ἀλλὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν γλωσσικῶν στοιχείων τῆς καθαρευούσης καὶ τῆς ὁμιλουμένης εἶναι κοινὰ εἰς ἀμφοτέρας.

Δύναται λοιπὸν ὁ Κρουμβάχερ νὰ διαεξεταισῇ μυριάκις ἐπὶ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ μετὰ τῆς μεγίστης βεβαιότητος γνωρίζει τὴν οὐρανομήκη διαφορὰν τῆς γραφομένης νεοελληνικῆς ἀπὸ τῆς ὁμιλουμένης. ἀλλ' ὅμως οὔτε ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι ζῶντες καὶ γνωρίζοντες ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι ἀληθῆ, οὔτε ἄλλος ἄνθρωπος σωφρονῶν θὰ πιστεύσῃ τὰς διαξεβαιώσεις ταύτας, διαν βλέπῃ κατὰ τὸν ἀνοτέρω τρόπον διὰ στατιστικῆς βεβαιουμένον τὸ ἐναντίον. Τὰ πράγματα εἶναι πεποιικότερα τῶν κενῶν λόγων καὶ τῶν ῥητορειῶν, αἱ δὲ ἐντονοι καὶ ἐπιμονοι ἀπόπειραι διαξεβαιώσεως ἄνευ ἀποδείξεων δὲν ἔχουσι μεγαλύτερων ἀξίαν ἢ λιμὸν ὁμοίων διεσχυρισμῶν, κατὰ τοὺς ὁποίους πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν αὐτοῦ τοῦ Κρουμβάχερ (σελ. 202 σημ 50) βεβαιοῦται ὅτι ἡ σημερινὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἀττικήν.

Ἀναγκαστικὴ συμφωνία τῆς ὁμιλουμένης μετὰ τῆς γραφομένης.

*Τὸ ἄτοπον τοῦ τοιούτου ἰσχυρισμοῦ καταφαίνεται ἐπὶ μᾶλλον, ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς γραφομένης διάλεκτον ἤτοι τῆς λεγομένην καθαρεύουσαν [1]). Ἀντικόνιτον γλωσσικῶν στοιχείων πλεῖστα πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀνήκοντα καὶ εἰς τὴν ὁμιλουμένην, διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἀντίστοιχα δημώδη· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα πολλάκις εἶναι ἀπαραίτητα, ἡ ὁμιλουμένη μεταχειρίζεται αὐτὰ ἐξ ἀνάγκης. Παραδείγματος χάριν αἱ προθέσεις ἐν, ὑπὸ, ἀμφὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ δημώδει, ἀλλ' ὅμως ἡ καθαρεύουσα ἔχει πάμπολλα καὶ εὐχρηστότατα σύνθετα ἐξ αὐτῶν, ἡ χρῆσις δὲ τούτων ἐν τε τῇ γραφομένῃ καὶ ἐν τῇ ὁμιλουμένῃ εἶναι κοινοτάτη, οἷον ἐνάριος, ἐνόρανος, ἐναρμόνιος, ἐντεγνος, ἐνοικῶ, ἐνδειξις, ἐνδιάθετος, ἐνδιαιρέῶ, ἐνίσταμαι, ἐνστασις, ἐνσκήπτω, ὑπογραφὴ, ὑποβολεὺς, ὑποδερμικὸς, ὑποδεῦρύιος, ὑπόκειμαι, ὑπόχρεος, ὑποέλλὸν, ὑπολογίζω, ὑποδολὴ, ἀμφίκυρτος, ἀμφίκοιλος, ἀμφιτρόσσπος, ἀμφιταλαντεύομαι κτλ. κτλ. Ἐπίθετα λήγοντα εἰς -ειδὴς -ώδης. -ούχος. -γόνος ἔχει μόνον ἡ καθαρεύουσα, ἡ δὲ ὁμιλουμένη μεταχειρίζεται τοιαῦτα πάμπολλα καὶ συχνότατα, οἷον τριοτειοειδὴς, κυματοειδὴς, κερατοειδὴς, σκωληκοειδὴς. ἐλκώδης, κτηνώδης, πνευματώδης, δηλητηριώδης, θειώδης, θειούχος, ἀεριοῦχος, οιδηροῦχος, ἀλατοῦχος, ἀσβεστοῦχος, χλωριοῦχος, ἰωδιοῦχος, ὀξυγόνον, ὑδρογόνον, ἀεριογόνος, βλεννογόνος, γλυκογόνος, θερμογόνος κτλ. Μετοχὴν ἡ δημώδης σχεδὸν δὲν ἔχει, ἀλλ' ὅμως παραλαμβανομένη ἐκ τῆς καθαρευούσης κατέστη κοινοτάτη. Οὐδέτερα ἐπίθετα μετὰ σημασίας ἀρῃρημένου οὐσιαστικοῦ ἡ δημώδης γλῶσσα ἔχει ὀλίγιστα τὸ καλὸ, τὸ κακὸ, τὸ γραφτὸ, δὲν σχηματίζει δὲ νέα. ἀλλ' ἡ καθαρεύουσα σχηματίζει πλεῖστα, οἷον τὸ παρελθὸν, τὸ μέλλον, τὸ παρὸν, τὸ πῶν, τὸ σύμπαν, τὸ ὂν κτλ. Ἀρθρον μετὰ ἐπιρρήματος ἐν σημασίᾳ οὐσιαστικοῦ ἡ ἐπιθέτου ἔχει μόνον ἡ καθαρεύουσα, ἡ δὲ δημώδης χρυσιν ἀντίστοιχα δημώδη· ἐπειδὴ δὲ ταῦτα πολλάκις εἶναι ἀπαραίτητα, ἡ ὁμιλουμένη μεταχειρίζεται αὐτὰ ἐξ ἀνάγκης. Παραδείγματος χάριν αἱ προθέσεις ἐν, ὑπὸ, ἀμφὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ δημώδει, ἀλλ' ὅμως ἡ καθαρεύουσα ἔχει πάμπολλα καὶ εὐχρηστότατα σύνθετα ἐξ αὐτῶν, ἡ χρῆσις δὲ τούτων ἐν τε τῇ γραφομένῃ καὶ ἐν τῇ ὁμιλουμένῃ εἶναι κοινοτάτη, οἷον ἐνάριος, ἐνόρανος, ἐναρμόνιος, ἐντεγνος, ἐνοικῶ, ἐνδειξις, ἐνδιάθετος, ἐνδιαιρέῶ, ἐνίσταμαι, ἐνστασις, ἐνσκήπτω, ὑπογραφὴ, ὑποβολεὺς, ὑποδερμικὸς, ὑποδεῦρύιος, ὑπόκειμαι, ὑπόχρεος, ὑποέλλὸν, ὑπολογίζω, ὑποδολὴ, ἀμφίκυρτος, ἀμφίκοιλος, ἀμφιτρόσσπος, ἀμφιταλαντεύομαι κτλ. κτλ. Ἐπίθετα λήγοντα εἰς -ειδὴς -ώδης. -οὔχος. -γόνος ἔχει μόνον ἡ καθαρεύουσα, ἡ δὲ ὁμιλουμένη μεταχειρίζεται τοιαῦτα πάμπολλα καὶ συχνότατα, οἷον τριοτειοειδὴς, κυματοειδὴς, κερατοειδὴς, σκωληκοειδὴς. ἐλκώδης, κτηνώδης, πνευματώδης, δηλητηριώδης, θειώδης, θειούχος, ἀερι

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΑΝΕΙΟΝ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΦΚΣ' ΤΗΣ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1859 ΚΑΙ ΒΥΞΑ' ΤΗΣ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1897

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΕΙΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΔΡ. **20,500,000**

ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ **205,000** ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ **100** ΔΡΑΧΜΩΝ ΕΚΑΣΤΗΝ ΕΠΙ ΤΟΚΩ ΕΤΗΣΙΩ ΠΡΟΣ ΔΡ. **2** 1/2 % ΜΕΤΑ ΛΑΧΝΩΝ

ΣΥΝΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΒΛΗΤΕΩΝ ΛΑΧΝΩΝ ΔΡ **10 925,000**

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ 105,000 ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Τιμὴ ἐκδόσεως καθ' ὁμολογίαν Δρ. 100.—

Χαρτόσημον »	0,50
Σύνολον Δραχμαὶ	100,50

Καταβλητέαι κατὰ δόσεις ὡς ἑξῆς:

Α' δόσις	Δρ. **25,50**	κατὰ τὴν ἐγγραφὴν	ἀπὸ 10 μέχρις 20 Μαρτίου 1904
Β' »	» **25**	ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης	Μαΐου 1904.
Γ' »	» **25**	ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης	Σεπτεμβρίου 1904.
Δ' »	» **25**	ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 5ης	Νοεμβρίου 1904.
	Δρ. **100,50**		

Οἱ προτιμῶντες δύνανται νὰ καταβάλωσιν ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἐγγραφὴν ἐπὶ ἐκπτώσει δραχμιαῖας, ἤτοι ἀντὶ δρ. 99 50)00.

Αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 20ῆς Μαρτίου 1904:

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
» » ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ LIMITED.
» » ΤΡΑΠΕΖΗ ΑΘΗΝΩΝ.
» » ΤΡΑΠΕΖΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ πᾶσι τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, τῆς ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ LIMITED, καὶ τῶν ἑτέρων ἀνωτέρω Τραπεζῶν.

Κατὰ τὰς ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐνεργουμένας ἐγγραφὰς γίνονται πληρωμαὶ δεκταὶ καὶ εἰς ἐπιταγὰς τραπεζικὰς ὄψεως ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰς χρυσὸν, τῆς τιμῆς κανονιζομένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν τιμὴν τοῦ Ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἐγγραφαὶ γίνονται ἐπίσης δεκταὶ ἀπὸ σήμερον δι' αἰτήσεων ἢ ἐπιστολῶν πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, συναποστελλομένου τοῦ ἀντιτίμου τῆς πρώτης δόσεως ἢ τοῦ ὅλου ἀντιτίμου τῶν ἐγγραφομένων ὁμολογιῶν.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀντιτίμου γίνεται διὰ τραπεζικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μόνον ἐπὶ καταβολῇ κατὰ τὴν ἐγγραφὴν δραχ. 99,50 διὰ τὸ **ὅλον τίμημα** ἑκάστης ὁμολογίας δι' ἐπιστολῶν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἀθήνας, συναποστελλομένης ἐπιταγῆς ὄψεως τραπεζικῆς ἐπὶ Ἀθηνῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ ἐπὶ Λονδίνου, Παρισίων ἢ Βερολίνου εἰς χρυσόν. Τὰς εἰς χρυσὸν ἐπιταγὰς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θέλει τέρψει εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἡμέρας τῆς ληψεως, ἀποστελλομένου λογαριασμοῦ τῷ ἐγγραφομένῳ.

Κατὰ τὴν ἐγγραφὴν παραδοθήσονται τοῖς ἐγγραφομένοις προσωριναὶ ἀποδείξεις, ἀνταλλαχθησόμεναι δι' ἀνωνύμων προσωρινῶν τίτλων κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως, ὅτε θέλουσι παραδοθῇ οἱ προσωρινοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι ἐντελῶς ἐξωφλημένοι καὶ πρὸς τοὺς καταβαλόντας ὁλόκληρον τὸ τίμημα ἀπ' ἀρχῆς.

Οἱ ὁριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι παραδοθήσονται τοῖς ὁμολογιούχοις κατὰ τὴν καταβολὴν τῆς τελευταίας δόσεως ἐπὶ ἐπιστροφῇ τοῦ προσωρινοῦ ἀνωνύμου τίτλου. Κατὰ τὴν προθεσμίαν τῆς πληρωμῆς τῆς τελευταίας δόσεως παραδοθήσονται οἱ ὁριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι καὶ πρὸς τοὺς καταβαλόντας ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὅλον τίμημα τῶν ὁμολογιῶν.

Εἰς τοὺς ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐγγραφομένους ἀποστέλλονται αἱ ἀποδείξεις τῆς ἐγγραφῆς. Τοὺς προσωρινοὺς καὶ ὁριστικοὺς ἀνωνύμους τίτλους ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ παραλάβωσιν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν δὲν προτιμῶσι νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους τούτους πρὸς φύλαξιν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν τίτλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπὶ ἀποστολῇ πρὸς αὐτοὺς τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως καταθέσεως

ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΜΕΤΑ ΛΑΧΝΩΝ ΤΗ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1904

ταύτης δὲ καὶ τῶν ἑπομένως κληρώσεων τοῦ 1904 μετέχουσι καὶ οἱ προτιμήσαντες τὴν κατὰ δόσεις καταβολὴν τοῦ ἀντιτίμου, ἐὰν κατέβαλον πρὸ τῆς κληρώσεως πάσας τὰς πρὸ τῆς χρονολογίας τῆς κληρώσεως ληξιπροθέσμους δόσεις.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΛΑΧΝΩΝ

Λαχνοὶ κατὰ τὸ ἔτος 1904. Τρεῖς κληρώσεις.

1 Ἰουνίου			1 Ὀκτωβρίου		
Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	50000	50000	1	50000	50000
5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000
16		75000	16		75000

Λαχνοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1905–1918 Τέσσαρες κληρώσεις κατ' ἔτος.

1 Φεβρουαρίου *			1 Ἰουνίου			1 Ὀκτωβρίου		
Ὁμολ. μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολ. μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολ. μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	50000	50000	1	50000	50000	1	50000	50000
5	3000	15000	5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000	10	1000	10000
16		75000	16		75000	16		75000

* Κατὰ τὸ ἔτος 1906 ἡ κλήρωσις αὕτη ἐνεργηθήσεται τῇ 1 Μαρτίου.

Λαχνοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1919–1928 Τρεῖς κληρώσεις κατ' ἔτος.

1 Φεβρουαρίου			1 Ἰουνίου			1 Δεκεμβρίου		
Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	50000	50000	1	50000	50000	1	50000	50000
5	3000	15000	5	3000	15000	5	3000	15000
15	1000	15000	25	1000	25000	15	1000	15000
21		80000	31		90000	21		80000

Λαχνοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929–1938. Τρεῖς κληρώσεις κατ' ἔτος.

1 Φεβρουαρίου			1 Ἰουνίου			1 Δεκεμβρίου		
Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	50000	50000	1	50000	50000	1	50000	50000
3	3000	9000	10	1000	10000	3	3000	9000
11	1000	11000				11	1000	11000
15		70000	11		60000	15		70000

Λαχνοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939–1943. Δύο κληρώσεις κατ' ἔτος.

1 Ἰουνίου			1 Δεκεμβρίου		
Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	50000	50000	1	50000	50000
5	3000	15000	5	3000	15000
10	1000	10000	10	1000	10000
16		75000	16		75000

Λαχνοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1944–1953. Δύο κληρώσεις κατ' ἔτος

1 Ἰουνίου			1 Δεκεμβρίου		
Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	40000	40000	1	40000	40000
1	3000	3000	1	3000	3000
7	1000	7000	7	1000	7000
9		50000	9		50000

Λαχνοὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954–1958.
Μία κλήρωσις κατ' ἔτος.

1 Δεκεμβρίου		
Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοὶ	Σύνολον λαχνῶν
1	40000	40000
1	3000	3000
7	1000	7000
9		50000

ΟΡΟΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ἐν ὑπερημερίᾳ περὶ τὴν καταβολὴν μιᾶς, ἢ καὶ πλειόνων δόσεων, οἱ ὁμολογιοῦχοι βαρύνονται διὰ τόκου ὑπερημερίας πρὸς 6 ο/ο κατ' ἔτος.

Ἐὰν αἱ καθυστερούμεναι δόσεις δὲν καταβληθῶσι μετὰ τῶν ὀφειλομένων τόκων ὑπερημερίας τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου 1905, ἡ ἐκδοθεῖσα προσωρινὴ ἀπόδειξις ἢ ὁ ἐκδοθεὶς προσωρινὸς τίτλος δὲν μετέχουσι τῶν κληρώσεων, καὶ ἀποβαίνουσιν αὐτοδικαίως ἄκυροι, τὸν δὲ ὁριστικὸν τίτλον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δικαιοῦται ἄνευ εἰδοποιήσεώς τινος τοῦ ὁμολογιούχου νὰ ἐκποιήσῃ διὰ δύο μεσιτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν διὰ λ[σμὸν τοῦ ὁμολογιούχου ἀφοῦ δὲ πληρωθῇ αὕτη ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ ὀφειλόμενον μέρος τοῦ ἀντιτίμου μετὰ τῶν τόκων δια συμψηφισμοῦ ἐκ τοῦ ἐπιτευχθέντος τιμήματος, τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον καταθέτει παρ' ἑαυτῇ ἀτόκως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ καθυστερήσαντος ἐπὶ προσαγωγῇ καὶ παραδόσει τῆς προσωρινῆς ἀποδείξεως ἢ τοῦ προσωρινοῦ τίτλου.

Οἱ παραδοθησόμενοι τοῖς ὁμολογιούχοις ὁριστικοὶ ἀνώνυμοι τίτλοι θὰ φέρωσι προσηρτημένα τὰ μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου ἐτήσια τοκομερίδια πρὸς δρ. 2 1|2 ἕκαστον, τοῦ τόκου ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν ἀρχομένου ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1905.

Αἱ κληρούμεναι εἰς τὸ ἄρτιον ὁμολογίαι ἐξοφλοῦνται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πρώτου μετὰ τὴν κλήρωσιν τοκομεριδίου μετὰ τοῦ τοκομεριδίου τούτου. Ἡ πληρωμὴ τῶν λαχνῶν γίνεται τῶν μὲν κληρουμένων κατὰ τὴν Α' ἑξαμηνίαν τῇ 30 Ἰουνίου, τῶν δὲ κληρουμένων κατὰ τὴν Β' ἑξαμηνίαν τῇ 30 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Εἰς τὰς μετὰ λαχνοῦ κληρουμένας ὁμολογ. καταβάλλεται πρὸς ἐξόφλησιν μόνον ὁ λαχνός.

Ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ ἐξοφλητέων ὁμολογιῶν γίνεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς ὁμολογίας, φέροντος προσηρτημένα πάντα τὰ μεταγενεστέρας λήξεως τῆς ὡρισμένης διὰ τὴν πληρωμὴν ἡμέρας τοκομερίδια. Τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῶν τοκομεριδίων τούτων ἐκπίπτονται ἐκ τοῦ πληρωτέου κεφαλαίου ἢ λαχνοῦ.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δανείου γίνεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς.

Αἱ ἑκάστοτε κληρώσεις, ὧν μετέχουσιν ἀπ' ἀρχῆς αἱ 205,000 ὁμολογίαι, ἐνεργηθήσονται κατὰ τοὺς συνημμένους πίνακας.

Αἱ κληρώσεις γίνονται δημοσίᾳ ἐν τῇ Στοᾷ τοῦ ἐν Ἀθήναις Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου, συμπαρισταμένου τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Παγου, τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ κληροι θέλουσι τοποθε ηθῇ ἐντὸς κληρωτίδος πρὸ τῆς πρώτης κληρώσεως μετὰ προηγουμένην ἐξέλεγξιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, τοῦ Βασιλ. Ἐπιτρόπου καὶ τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς.

Μεθ' ὃ ἡ κληρωτὶς κλείεται δια δύο κλειδῶν, ὧν τὴν μιαν φυλαττει ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἑτέραν ὁ Βασιλ. Ἐπίτροπος, καὶ σφραγίζεται διὰ τῶν σφραγίδων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Βασιλ. Ἐπιτρόπου.

Καθ' ἑκάστην κλήρωσιν ἀνοίγεται ἡ κληρωτὶς μόνον μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ ἀλυμάντου τῶν σφραγίδων ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, σφραγιζομένη καὶ κλειομένη αὖθις μετὰ τὸ πέρας τῆς κληρώσεως.

Τὸ δάνειον ἐξοφληθήσεται ἐντὸς πεντήκοντα πέντε ἐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ οἰκείου χρεωλυτικοῦ πίνακος, τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἐξοφλουμένων ὁμολογιῶν κληρουμένων κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 1 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Ἡ πρώτη κλήρωσις ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἄρτιον θέλει γίνῃ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1908.

Ἐὰν ἐγγραφῶσιν ὁμολογίαι πλείονες τῶν ἐκδιδομένων εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν 105,000, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς κατανομῆς ἐνεργηθησομένης πρὸ τῆς προθεσμίας τῆς Βας δόσεως.

Ἡ καταβολὴ τῶν ἑπομένων τῇ πρώτῃ δόσεων καὶ ἡ παράδοσις τῶν προσωρινῶν καὶ τῶν ὁριστικῶν τίτλων γενήσονται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐγγραφέντος ἢ παρὰ τῷ ἐν Ἑλλάδι καταστήματι, ἔνθα ἐγένετο ἡ ἐγγραφὴ, ἢ παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Κατὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προσωρινῶν τίτλων πρὸς τοὺς ὁριστικοὺς ἡ Τράπεζα δύναται ὅπως μὴ τηρήσῃ τὴν ταὐτότητα τῶν ἀριθμῶν.

ΤΡΑΠΕΖΑ (5)

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΩ 1873

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — ΠΑΤΡΑΙΣ — ΒΟΛΩ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ

Ἀγοραπωλησίαι ***Συναλλάγματος*** *καὶ* ***Χρυσοῦ*** *— Ἔκδοσις* ***Ἐπιταγῶν*** *καὶ* ***Πιστωτικῶν Ἐπιστολῶν*** *ἐπὶ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ — Εἰσπράξεις* ***Γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, Τοκομεριδίων κ.τ.λ.*** *— Ἄνοιγμα Τρεχουμένων λογαριασμῶν — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.*

ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

Τῆς ***ΤΡΑΠΕΖΗΣ*** *ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἴδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.*

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Αἱ καταθέσεις εἰς	**πρώτην ζήτησιν**	λαμβάνουσι τόκον	**3** %
»	ἀποδοτέαι **μετὰ 3 μῆνας**	» »	**3 1/4** %
»	» » **6** »	» »	**3 1/2** %
»	» » **ἓν ἔτος** »	»	**4** %
»	» » **2 ἔτη καὶ ἐπέκεινα**		**5** %

Ἡ ***ΤΡΑΠΕΖΑ*** *δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς* ***Ἐπιταγὰς*** *ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς* ***Χρυσόν.*** *Αἱ εἰς Ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' Ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαινόντων Δραχμὰς ἢ Φράγκα 100000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2%.*

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4%

ΑΝΑΤΟΚΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ὅρα τὸ σχετικὸν βιβλιάριον, ὃ κρατεῖ ἡ Τράπεζα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ αἰτοῦντος.

Ι. Ι. ΜΙΝΕΤΤΑΣ (6)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεύθ. MINETTAS

Τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου καὶ Παρθεναγωγείου **Τραπεζιτικὸν γραφεῖον** *Ι. Ι. MINETTA προμηθεύει ἀπὸ τοῦ μικροτάτου μέχρι καὶ τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ Ὁμολογίας τῶν κάτωθι Ἑλλην. Ἐθνικῶν Δανείων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς τῶν Χρηματιστηρίων Ἀθηνῶν Λονδίνου καὶ Παρισίων, τὰς ὁποίας θεωρεῖ, ὡς τὰς ἀσφαλεστάτας, συμφερωτέρας καὶ εὐκολώτερον διαπραγματευσίμους.*

Ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ἐλέγχου

(Εἰς χρυσὸν)

Δανείου τῶν 120 ἐκ. 1881	*ἀποδίδοντος τόκ.*	*4 1)2*	*ο/ο*
» » *135 ἐκ. (Μονοπ.) τοῦ 1887*	»	*4 1)2*	*ο/ο*
» » *125 ἐκ. (Πάγιον) τοῦ 1889*	»	*4 1)2*	*ο/ο*
Εἰς δραχμὰς			
» » *76350000 (Ἡνοπ.)*	*1898* »	*5*	*ο/ο*
» » *11750000 (ΣΠΚΜ.)*	*1900* »	*5*	*ο/ο*

Ἀναλαμβάνει δ' ἐπίσης τὴν προμήθειαν καὶ τῶν ἑξῆς ἀρίστων Ἑλληνικῶν ἀξιῶν:

Ὁμ. λαχ. τῆς Ἐθ. Τραπ. δίδουσαι τόκ.	*2 3)4*	*ο/ο*
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης »	»	*5 1)4*	*ο/ο*
» *Τραπέζης Ἀθηνῶν* »	»	*7 1)2*	*ο/ο*
» *Τραπέζης Κρήτης* »	»	*4 1)2*	*ο/ο*
» *Τραπ. Βιομηχ. Πίστ.* »	»	*7*	*ο/ο*
» *Ἑτ. διαχ. δημ. πρ.* »	»	*6*	*ο/ο*
» *ΣΑΠ.* »	»	*7*	*ο/ο*
» *Σιδ. Θεσσαλίας* »	»	*6 3)4*	*ο/ο*
» *Πανελ. Ἀτμοπλοΐας* »	»	*6 1)2*	*ο/ο*
» *ΣΠΑΠ* »	»	*4*	*ο/ο*

Ὑπολογιζομένων τῶν τόκων εἰς τὰς τρεχούσας τιμὰς καὶ τὰ μερίσματα τοῦ τελευταίου ἔτους.

Καὶ προσφέρεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης Τραπεζιτικῆς καὶ Χρηματιστικῆς ἐργασίας ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.